

בשאותיות והנוקדות בעקבות זה מזה, איז אינו ברוך של רחמים, שהרי עומר בהפה.

וזה סוד ויבא בין מלחנה מצרים וכו', בסוד האותיות הנקודות של הקדוש ברוך הוא נראה באוטם שלשה צדדים. ואותו של התפוק אינו בדרך הרחמים, משום שהאותיות מתחפות, וכל שבען האותיות שהן גנון אחר. לה"א החרונה אין לה מעכמתה כללום. וממשום כך אין לה נקודה עצמה, רק בשיעושה שליחות, שמולים אותה נקודה אמרת להבנס ולעשות טיל ותקף. כמו שמולים אותה נקודה להפנס, אף כבמלים אמרת נקודה לאעלא, אונת הבי אוזפין לה אטזון, דאיינין רזא עילאה לאשלמא בההוא.

להשלים את אותה שליחות. חדר שני - אל. זה חדר ואדרא של ימין, שיש בו מראה שגפן ונגן. פין שיוציא ומair לפיה שעעה, מיד נגענו.

אל, למה נקרא כך ? א - הוא סוד האור בראשון, שככלול בשני אורות, ועל זה א' הוא אחד. ממש הראשית להאריך ושיתפשטו אורות לכל צד, ועל כן הוא ראשון לכל האותיות, הראשית של כלם.

הכלל של שלש, שהם אחד, שלשה (שלשים) אורות כלולים באות א', בזוע אחת מצד אחד, ובזוע אחת מצד אחד. ו' באמצע, שפוללת שמי זרועות של שני צדדים.

וציריך השעור של האמצע בשתי זרועות של שני צדדים, משום שהוא נוטל אותם, והוא לbedo בשניהם. א - אש מצד זה, מים מצד זה. קורת מפסקה באמצע, ונוסעת בשני צדדים, והכל הם אחד.

דא, כדי לאו איהו באורה דרכמי, דהא בהפוכה קיימא.

ירוא דא, (שמות יד) ניכבא בין מלחנה מצרים וכור', ברזא דאטזון גלייפין דקודשא בריך הו, אהתי באינון תלת סטרין. וההיא דהפוכה, לאו איהו באורה דרכמי, בגין דמתהפקן אטזון. ובכל שבען אטזון דאיינון גגונא אחרא. ה' בתרא, לית לה מגרימה כלום. ובגין לכך לית לה נקודה מגרימה, בר כה עבדא שליחותא, דאוזפין לה חד נקודה, לאעלא ולמעבד חילין ותוקפא. כמה דאוזפין לה נקודה לאעלא, אונת הבי אוזפין לה אטזון, דאיינין רזא עילאה לאשלמא שליחותא.

חררא פגינא, א"ל. דא מדרא ואדרא דימינא, דאית ביה חייז, דאטטמר ואטגניז. פין דגבפיק ונHIR לפום שעטה, מיד אתגניז.

א"ל, אםאי איקרי הבי. א, איהו רזא דנהורא קדמאתה, דכליל בתראי נהורין, ועל דא א' איהו חד. מפמן שירוטא לאטנהרא ולאתפשתא נהורין לכל סטר, ועל דא איהו קדמאתה לכל אטזון, שירוטא דבלחה.

בללא דתלת, דאיינון חד. תלת (יתלוין) נהורין איינון כלילין באות א'. בדורעא חד באחד סטרא. ודרועא חד באחד סטרא. ובאמצעיתא, דכליל תראי דרועין, דתרין סטרין.

ואטטרא שיעורא דאמצעיתא, בתראי דרועין דתראי סטרין. בגין דאייהו נטיל לון, ואייהו בלחוודי בתroiיהו. א, אש מיטרא דא. מים מיטרא דא. רווח פסיק באמצעיתא, ונטיל בתראי סטרין, וכולא איינון חד.